

Rep. Nr.30 /11

*

AR. NA-054-09
NA-055-09

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing
dd. 12 juli 2011

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
BEROEP

KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van :

De DIENST VOOR GENEESKUNDIGE
EVALUATIE EN CONTROLE VAN HET RIZIV.
gevestigd te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

Eiser, voor wie zijn verschenen: Dr. D...,
geneesheer-inspecteur, en E..., attaché,
ambtenaren bij eiser.

Tegen :

Dr. A..., psychiater wonende te XXXX, onder
voorlopig bewind geplaatst van de heer B...,
wonende te XXXX

Verweerster, voor wie als raadsman optreedt:
Mr. C..., advocaat met kantoor te XXXX.

*
* *

Op de openbare terechtzitting van 14 juni 2011 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 8 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV;

*
* *

1 RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder:

- het dossier neergelegd door eiser;
- het verzoekschrift van eiser, neergelegd op 18 februari 2010;
- de beschikking van de vrederechter te Lier van 24 juni 2010 waarbij de heer B... aangesteld werd als voorlopig bewindvoerder van verweerster;
- het vonnis van de rechtbank van koophandel te Mechelen van 3 december 2010 waarbij Mr. F... werd aangesteld als vereffenaar

- van de BVBA XXXX;
- de vaststelling van rechtsdag op 14 juni 2011;
 - de oproepingsbrieven van 15 april 2011;
 - de conclusies van verweerster, ontvangen ter griffie op 16 mei 2011;
 - de antwoordconclusies van eiser, neergelegd ter griffie op 23 mei 2011.

Gehoord op de openbare terechtzitting van 14 juni 2011:

- de heer E... in de uiteenzetting van het juridische luik van de middelen en conclusies namens eiser;
- Mr. C..., in de uiteenzetting van de middelen en conclusies namens verweerster.

De debatten worden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op donderdag 14 juli 2011, eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg.

* *
* *

2 VOORWERP VAN HET GESCHIL

Eiser heeft een onderzoek ingesteld inzake de realiteit en de conformiteit van de verstrekkingen die door verweerster zijn aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering. De volgende inbreuk werd vastgesteld:

Verweerster rekent voor langdurige psychotherapeutische zittingen meermaals verstrekking nomenclatuurcode 109513 aan op verscheidene getuigschriften voor verstrekte hulp, waarbij ze de bijkomende getuigschriften antedateert en op slechts één van de getuigschriften een correcte datum vermeldt.

In de periode van 3 januari 2006 tot en met 14 mei 2007:

- werd voor 8 verzekerden nomenclatuurcode 109513, 119 keer ten onrechte aangerekend;
- werd 50% van de overige 1323 verstrekkingen met nomenclatuurcode 109513 ten onrechte aangerekend (gegevens berekend via extrapolatie).

De onterechte uitgave voor de ziekteverzekering voor deze inbreuk bedroeg € 36.771,09.

In de periode van 15 mei 2007 tot en met 31 januari 2008 werd 50% van de 492 verstrekkingen met nomenclatuurcode 109513 ten onrechte aangerekend (gegevens berekend via extrapolatie).

De onterechte uitgave voor de ziekteverzekering voor deze inbreuk bedroeg € 12.093,49.

Eiser vordert bijgevolg de terugbetaling van het bedrag van **€ 48.864,58** aan ten onrechte aangerekende verstrekkingen.

Daarnaast vordert eiser dat aan verweerster eveneens een administratieve geldboete zou worden opgelegd van **€ 48.864,58**, hetzij, een bedrag van 100% van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen.

*
* *

3 STANDPUNT VAN PARTIJEN

3.1 Standpunt van eiser

1 Eiser wijst er vooreerst op dat verweerster haar conclusies laattijdig zou hebben neergelegd, zodat deze uit de debatten zouden moeten worden geweerd.

2 Daarnaast stelt eiser dat de ten laste gelegde feiten bewezen zijn zodat de vordering tot terugbetaling van het bedrag van **€ 48.864,58** gegrond moet worden verklaard.

3 Met betrekking tot de gevorderde sanctie stelt eiser dat deze redelijk verantwoord is gelet op:

- het aanzienlijk bedrag van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen;
- het feit dat de ten laste gelegde feiten niet worden betwist;
- het feit dat verweerster de door eiser gemaakte extrapolatie heeft aanvaard.

Eiser gedraagt zich naar de wijsheid van de Kamer van eerste aanleg, wat betreft de eventuele toekenning van uitstel bij de uitvoering van de beslissing waarbij de administratieve sanctie wordt opgelegd.

3.2 Standpunt van verweerster

1 Verweerster betwist de ten laste gelegde feiten niet.

2 Bij de beoordeling van de op te leggen administratieve sanctie verzoekt zij om rekening te houden met volgende elementen:

- haar gezondheidstoestand ; verweerster is niet langer actief als psychiater, zodat er geen reële kans bestaat dat zij de inbreuk opnieuw zou plegen;
- haar financiële situatie; de betaling van de administratieve geldboete zou leiden tot haar persoonlijk faillissement;
- haar bereidheid om het bedrag van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen terug te betalen; hierdoor zou zij geen effectieve schuld nalaten.

Tenslotte stelt verweerster dat de administratieve geldboete is opgelegd op grond van artikel 141 § 5 zoals toepasselijk op het ogenblik van de inbreuken (periode van 3 januari 2006 tot 31 januari 2008). Nu dit artikel inmiddels opgeheven werd, zou voor dezelfde inbreuken die zich later hebben voorgedaan deze geldboete niet meer kunnen worden opgelegd. Verweerster vraagt dan ook dat er haar geen administratieve geldboete

zou worden opgelegd.
Ondergeschikt vraagt zij deze te beperken tot het absolute minimum.

*
* *
*

4 BEOORDELING IN RECHTE

4.1 De laattijdigheid van de door verweerster neergelegde conclusies

Ter zitting van de Kamer van eerste aanleg van 14 juni 2011 heeft eiser verklaard niet langer aan te dringen op de wering uit de debatten van de conclusies van verweerster.

Eiser heeft immers nog op deze conclusies kunnen antwoorden bij antwoordconclusies van 23 mei 2011.

4.2 De terugvordering van de aangerekende prestaties

Reglementaire basis:

Artikel 53 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994 (GVU-wet) bepaalt :

“De zorgverleners van wie de verstrekkingen aanleiding geven tot een tegemoetkoming van de verzekering zijn ertoe gehouden een getuigschrift voor verstrekte hulp (...) uit te reiken (...) waarop de verrichte verstrekkingen zijn vermeld; verstrekkingen opgenomen in de in artikel 35, §1, bedoelde nomenclatuur, worden vermeld met hun rangnummer in de genoemde nomenclatuur (...).”

De nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen (bijlage bij het koninklijk besluit van 14 september 1984) bepaalt:

Artikel 1

“§ 1. Elke verstrekking wordt in deze nomenclatuur aangeduid met een rangnummer vóór de omschrijving van de verstrekking.

§ 4. Op elke nota, opgemaakt ter staving van het verrichten van één of andere verstrekking, moet het in § 1 bedoelde rangnummer vermeld worden.”

Artikel 2

109513 Psychotherapeutische behandelingszitting, in zijn spreekkamer, van een geneesheer, specialist voor psychiatrie, met een

minimum duur van 45 minuten, inclusief eventueel schriftelijk verslag
N 30

Toepassing

De Kamer van eerste Aanleg heeft vastgesteld dat uit het onderzoek van eiser inderdaad blijkt dat verweerster de nomenclatuurcode 109513 meer dan één keer aanrekende per zitting als deze langer dan één uur duurde.

Dit wordt bevestigd door de verklaringen van een verzekerde, zoals opgenomen in de synthesenota 2009/54.

Ook verweerster zelf heeft tijdens haar verhoor verklaard:

“Als ik drie uur bezig ben met iemand, dan schrijf ik drie briefjes uit. Per uur schrijf ik een briefje uit. Anders gezegd, langer lopende therapieën splits ik uit in periodes van 45 minuten; de laatste tijd in periodes van één uur. Dit betekent dan dat ik drie briefjes uitschrijf als de patiënt drie uur aaneengesloten bij mij op gesprek is geweest.”

“De beide pro-justitia's gaan uit van een extrapolatie van 50%. De extrapolatie van 50% onterecht aangerekend is een juiste weergave van de manier van aanrekenen die ik gebruikte.”

Bijgevolg dienen de onterecht aangerekende verstrekkingen te worden terugbetaald.

4.3 De administratieve geldboete

Reglementaire basis:

Voor de periode tot en met 14 mei 2007 bepaalde artikel 141 § 5 lid 5 a) van de GvU-wet:

“wanneer een zorgverlener aan de verzekering voor geneeskundige verzorging niet uitgevoerde verstrekkingen heeft aangerekend, kan het Comité hem een administratieve geldboete opleggen die gelijk is aan minimum 50% en maximum 200% van de waarde van de onverschuldigde verstrekkingen;”

Voor de periode vanaf 15 mei 2007 bepaalt artikel 142 § 1, 1° van de GvU-wet:

*“Onverminderd eventuele strafrechtelijke- en/of tuchtrechtelijke sancties, worden de zorgverleners en gelijkgestelden die zich niet schikken naar de bepalingen van artikel 73bis de hiernavolgende maatregelen opgelegd :
1° de terugbetaling van de waarde van de verstrekkingen die ten onrechte aan de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging werden ten laste gelegd en een administratieve geldboete van 50 % tot 200 % van de waarde van de terugbetaling, bij een inbreuk op de bepalingen van artikel 73bis, 1°;”*

Artikel 157 § 1 GvU-wet bepaalt:

“De Leidend ambtenaar, de Kamer van eerste aanleg of de Kamer van beroep, kan beslissen dat het uitstel geheel of gedeeltelijk wordt toegestaan bij de uitvoering van de beslissingen waarmee een administratieve geldboete wordt opgelegd, bedoeld in artikel 142. Het uitstel kan toegestaan worden gedurende één tot drie jaar, wanneer binnen de drie jaar voorafgaand aan de uitspraak, geen administratieve geldboete, noch een terugbetaling van ten onrechte aangerekende verstrekkingen aan de betrokkene werd opgelegd door een administratieve of jurisdictionele instantie, ingesteld binnen of bij het Instituut.”

Toepassing

Wat het opleggen van de administratieve geldboete betreft, stelt de Kamer van eerste aanleg dat er, overeenkomstig de bepalingen van artikel 141 § 5 en artikel 142 GvU-wet, voor de gehele betwiste periode (3 januari 2006 tot en met 31 januari 2008) wel degelijk een administratieve geldboete kan worden opgelegd voor de door verweerster gepleegde inbreuken.

Gelet op het aanzienlijk bedrag van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen, is de gevorderde administratieve geldboete wel degelijk verantwoord.

Rekening houdende met de precaire financiële en gezondheidstoestand van verweerster, is de Kamer van eerste aanleg van oordeel dat op de opgelegde sanctie een volledig uitstel kan worden toegestaan en dit gedurende een termijn van drie jaar.

*
* *
*

OM DEZE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond;

Veroordeelt verweerster tot de terugbetaling van de waarde van de ten laste gelegde verstrekkingen voor een bedrag van **€ 48.864,58**.
Veroordeelt verweerster tot de betaling van een administratieve geldboete ten belope van 100% van de waarde van de ten laste gelegde

verstrekkingen, hetzij € 48.864,58.

Staat op de uitvoering van de betaling van de administratieve geldboete een uitstel toe gedurende drie jaar.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 14 juli 2011 van de Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Mevrouw Sara SABLON, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg;
- Martin VOLCKE, griffier.

Volgen de handtekeningen:

De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Sara SABLON

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Sara SABLON, magistraat-voorzitter, en dokters J. DE PIERRE en H. COPPENS, vertegenwoordigers van verzekeringsinstellingen en de heren J. SMEKENS en Y. GRYSOLLE, artsen, vertegenwoordigers van het genees-herenkorps. De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin VOLCKE, griffier.

De beslissingen van de Kamer van eerste aanleg zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (art. 156, § 1, eerste lid). De sommen brengen van rechtswege verwijlinteressen op aan de wettelijke rentevoet vanaf de dag volgend op de datum van de beslissing (art. 156, § 1, tweede lid). Het beroep bij de Kamer van beroep schort de uitvoering de beslissing niet op (art. 156, § 2, tweede lid).